

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТЛА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№5-6 (468-469), 19 травня 2018 р.

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІТАЄ ВИПУСКНИКІВ ЮВІЛЕЙНИХ РОКІВ: 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1998, 2003, 2008!

Шановні випускники!

Тернопільський національний економічний університет є одним із лідерів серед економічних закладів вищої освіти України. Маючи славу історію та багате на досягнення сьогоднішнє, колектив освітнього центру впевнено дивиться у майбутнє. Розпочавши свою діяльність ще у 1966 році, наш університет є знаним науковим, культурним і громадським осередком Західної України.

Кожне покоління студентів, науковців і випускників з гідністю продовжує славі традиції національної освіти, примножуючи здобутки ТНЕУ та утверджуючи їх на міжнародному рівні.

Випускники є обличчям закладу вищої освіти! Саме Ви є відображенням копійки праці викладачів і наставників, які передаючи Вам свій досвід і знання, формували неповторних особистостей, висококваліфікованих спеціалістів, патріотів рідного краю, держави.

Кожен із Вас пережив в університеті свої перші злети й перемоги, зустрівся зі складними викликами і перешкодами, навчився долати труднощі й впевнено прямувати до мети.

Сьогодні Ви вкотре з трепетним щемом у серцях прийшли до університету, щоби гордо представити власні досягнення і здобутки своїй альма-матер, яка подарувала Вам ґрунтовні знання, що стали запорукою Вашого успіху.

Вітаючи Вас у ТНЕУ, щиро бажаю такої ж, як у студентські роки, невичерпної енергії та наснаги для реалізації сміливих планів та цікавих задумів, - нехай вона й надалі спонукає до дієвості, впевнених кроків, важливих рішень і перемог, а здобутий досвід хай стане рушійною силою на шляху Вашої професійної діяльності та родинного добробуту!

Примножуйте й надалі вагомі досягнення рідного Тернопільського національного економічного університету в ім'я нашого народу та України!

З повагою
ректор Тернопільського національного економічного університету А.І. Крисоватий

Alma mater чекає на своїх випускників...

З метою збереження наступності та обміну професійним досвідом, традиціями, дружніми і діловими стосунками між різними поколіннями у Тернопільському національному економічному університеті Центром працевлаштування та зв'язків з випускниками традиційно у травні-червні кожного року проводяться ювілейні зустрічі.

Так і цього року Alma mater очікує поповнення університетської родини випускниками 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1998, 2003 і 2008 років. Загалом 5674 випускники, а саме: 1973 р. – 263 особи, 1978 р. – 533 особи, 1983 р. – 560 осіб, 1988 р. – 509 осіб, 1993 р. – 743 особи, 1998 р. – 1072 особи, 2003 р. – 1087 осіб і 2008 р. – 907 осіб.

Загалом упродовж більше 20-ти років діяльності Центр працевлаштування та зв'язків з випускниками, починаючи з 1996 р., організував і провів

більше 120 ювілейних зустрічей у стінах Alma mater. Центр організує дані заходи за підтримки адміністрації ТНЕУ у взаємодії з іншими структурними підрозділами університету.

Університет пишається і гордиться кожним випускником, радіє їхнім досягненням і успіхам, співпереживає за можливі невдачі. В черговий раз є нагода відтворити спогади про своє студентське життя як про найцікавіший період своєї юності. Плекаємо надію, що на ці зустрічі організуються випускники не тільки з України, а й із-за кордону.

Бажаю всім хорошого настрою, теплого спілкування і позитивних вражень.

Зеновій Кривий, директор Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками ТНЕУ, випускник 1987 р.

Випускників 1973 року гостинно зустрічає Тернопільський національний економічний університет...

УСВІДОМЛЕНЕ НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ – МІЦНА ОСНОВА ДЛЯ КАР'ЄРНОГО ЗРОСТАННЯ У ЖИТТІ!

Тернопільський національний економічний університет за своє 52-річне існування дав пухляк в життя численним випускникам, яких, як листочків на могутньому дереві життя, не так легко порухувати... І кожен випускник – важливий, кожен по-своєму дорогий і рідний альма-матер, яка щороку гостинно відчиняє двері своїм і зовсім молодим, і уже поважним – із густо посивілим волоссям дітям, радіє їхнім здобуткам і досягненням, сумує за тими, хто передчасно відійшов у Вічність, адже у житті радість з смутком йдуть поруч завжди.

Цьогоріч до Тернопільського національного економічного університету прийдуть і прийдуть на зустріч випускників ювілейних років колишні юнаки і юнки, які у 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1998, 2003, 2008 роках вилетіли у світ із гніздечка рідної альма-матер.

Серед випускників Тернопільського фінансово-економічного інституту 1983 року випуску – колись студентський декан факультету фінансів, староста групи Ф-43, а сьогодні – професор, заслужений юрист України, доктор економічних наук, член Рахункової палати України Цезар Григорович Огонь.

- Цезаре Григоровичу, бажання здобути вищу економічну освіту привело Вас до Тернопільського фінансово-економічного інституту. Скажіть, будь ласка, що передувало вибору такої професії.

- У школі мене цікавили точні науки. Під час навчання у Шепетівському сільськогосподарському технікумі бухгалтерського обліку, який я закінчив у 1976 році, зрозумів, що хочу отримати більші ґрунтовні знання з отриманої спеціальності, відтак, після служби в армії, у 1979 році став спочатку слухачем підготовчого відділення ТФЕІ, а з вересня – студентом Тернопільського фінансово-економічного інституту, який закінчив у 1983 році, здобувши спеціальність: фінанси і кредит, економіст; бухгалтерський облік в сільському господарстві, бухгалтер.

- Часто доводиться слухати, як викладачі гордяться студентами, котрі досягнули певних успіхів у професійній кар'єрі чи в цілому у житті, кажучи – це мій студент чи моя студентка... Чесно кажучи, мені значно приємніше чути, коли випускники - вчорашні студенти із великою повагою та глибокою вдячністю згадують своїх викладачів, у котрих вчилися, переймали досвід і знання, адже не відкрию жодної тайни, якщо скажу, що за кожною успішною особистістю стоять висококваліфіковані педагоги. Цезаре Григоровичу, кого зі своїх наставників сьогодні Вам хочеться тепло згадати з особливою вдячністю?

- Сьогодні з особливим теплом у серці і щемом у душі хочу згадати проректора Тернопільського фінансово-економічного інституту і завідувача

кафедри фінансів Михайла Максимовича Алексєєнка, наступного завідувача кафедри фінансів Андрія Антоновича Флісаса, декана фінансово-економічного факультету Леоніда Петровича Вахромеєва, деканів кредитно-економічного факультету Романа Івановича Туркала та Богдана Михайловича Корецького, керівника-куратора Петра Гнатовича Цабала, доцентів Івана Васильовича Войчишина, Петра Миколайовича Осіва, Івана Дем'яновича Фаріона, Людмилу Михайлівну Беззубенко, Василя Григоровича Дем'янишина, Зіновія Володимировича Гуцайлюка, – це були дуже хороші педагоги, які навчали нас найголовнішого – мудрості життя, професійних знань, бути хорошими людьми...

- Цезаре Григоровичу, відомо, що під час навчання в інституті Ви займалися науковою роботою і навіть отримали рекомендацію на навчання в аспірантурі, але вирішили свої набути в інституті знання спочатку застосувати на практиці...

- Навчання у Тернопільському фінансово-економічному інституті було цікаве і різноманітне... На першому курсі у нас були куратори, але уже з другого курсу ми були самостійними... Адміністрація інституту і профспілковий комітет стимулювали згуртованість груп, курсів, та щоразу винагороджували кращих... І наша група була однією з перших найкращою в інституті, а в нагороду за успішне навчання, цікаве дозвілля – нас чекала поїздка до Вільнюса!

Студентів-юнаків залучали до будівництва четвертого гуртожитку, але це жодним чином не впливало на моє бажання вчитися, і я знаходив час на навчання, займався науковою діяльністю, і мені дали рекомендацію на навчання в аспірантуру. Однак я вирішив спочатку набути більше практики, а потім – продовжити навчання. У моїй трудовій книжці записано: 1983-1984 роки – старший контролер-ревізор Міністерства фінансів УРСР по Старокостянтинівському району Хмельницької області. А вже після півтора року ревізійної роботи вступив до аспірантури при Московському фінансовому інституті, де у 1988 році захистив кандидатську дисертацію, став викладачем, старшим викладачем, доцентом кафедри фінансів, заступником декана фінансово-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту.

- І у Вас почалося надцікаве і водночас надвідповідальне життя, адже, окрім зобов'язань як педагога-наставника, в силу своїх професійних обов'язків, Ви стали, у певній мірі, відповідальними за формування світогляду і коригування вибору життєвої позиції кожного юнака і юнки, які ввірили своє життя фінансово-економічному факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту.

- Розумієте, працювати зі студентською молоддю завжди цікаво і дуже відповідально. Але хочу сказати, що студенти і фінансово-економічному факультету, і в цілому Тернопільського фінансово-економічного інституту були спрагли до знань, цікаво проводили дозвілля, активно займалися спортом, брали активну участь у художній самодіяльності – виступали завжди прекрасно, чисто звучав

(Продовження на 4-5-й стор.)

УСВІДОМЛЕНЕ НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ –

живий голос вокалістів – який відкривав світлі чисті душі студентської молоді... Зрештою, усі студенти мали свої мрії та міцне переконання у їх здійсненні... Звісно, життя завжди вносило свої корективи, але мріяти треба і завжди вірити у здійснення задумів!

- Робота педагога Вам була до душі, але через деякий час Ви знову повернулися до практики...

- Через п'ять років, на запрошення керівництва Хмельницької області, я переїшов у облдержадміністрацію на посаду начальника відділу фінансового управління. Саме в той період в Україні відбулося становлення, тобто формування нової податкової політики. І вже у 1995 році, за рекомендацією Міністерства фінансів України, був переведений в апарат цього відомства заступником, а з 1997 року – начальником управління доходів. Я поєднував науку і практику. Був членом групи з підготовки Податкового кодексу, який прийняла Верховна Рада України, низки законодавчих актів з питань оподаткування. Ці роки були сповнені творчого неспокою, наполегливої трудової діяльності. Вони загартували мене і професійно, і морально, стали своєрідним стимулятором для руху вперед, професійного зростання.

- Цезаре Григоровичу, а потім Ви були запрошені на роботу до Верховної Ради України, де на Вас чекав абсолютно новий вид діяльності... Чи легко було?

- У 2000 році з Верховної Ради України мені надійшла пропозиція очолити секретаріат Комітету з питань бюджету. Це – об'ємна цікава робота, яка приносила задоволення, бо саме в цей період, у 2004 році захистив докторську дисертацію на тему: «Доходи бюджету України: напрями реструктуризації та вдосконалення». Звичайно, що це був нелегкий шлях довжиною у 10 років – ще від Тернопільського фінансово-економічного інституту.

- Зрозуміло, що робота в апараті Верховної Ради України, зокрема, в Комітеті з питань бюджету вимагала не тільки знань, а й відповідальності. Що особисто для Вас означало участь у роботі Комітету?

- Працювати у Верховній Раді України, зокрема в Комітеті з питань бюджету, було і цікаво, і відповідально. По-перше, тут відбувається законодавче

(Продовження. Початок на 3-й стор.)

оформлення тих бюджетних ініціатив, які подає уряд, їх прийняття або відхилення. По-друге, це відповідально, адже в Комітеті працюють народні депутати, які представляють різні політичні фракції, і, звичайно, у кожного різні погляди. Проте, хочу наголосити, що саме професіоналізм у Бюджетному комітеті завжди переважав і, незважаючи на різні політичні погляди, народні депутати відстоюють позиції професійно як на користь території, так і держави в цілому.

Зазначу, що за всі роки роботи в Комітеті, практично, кожного року поставало питання формування місцевих бюджетів.

І досить приємно згадувати саме ті моменти і події, коли розгортається дискусія навколо покращення ситуації з місцевими бюджетами. Адже території і регіони, здебільшого, перебувають у скрутному фінансовому становищі.

І це вже вимагає уваги з боку професіоналів.

До речі, пригадаємо, що я починав свою кар'єру, образно кажучи, із найнижчого щабля – від бухгалтера-фінансиста села, району, області...

МІЦНА ОСНОВА ДЛЯ КАР'ЄРНОГО ЗРОСТАННЯ У ЖИТТІ!

На фото - ректор ТНЕУ, професор Андрій Ігорович Крисоватий і студентська молодь університету

На світлинці (з історії університету) - науковці Володимир Павлович Вихрущ і Ярослав Васильович Мех

(Закінчення. Початок на 3-4-й стор.)

- І Вам відомі проблеми місцевих громад, плюси і мінуси при формуванні місцевих бюджетів?

- Я багато корисного почерпнув від своїх наставників, працюючи в місцевих ланках, викладаючи в інституті. І саме розуміння ситуації, яка складається в регіонах, дає можливість бачити, як формується бюджет, шляхи вирішення місцевих проблем у контексті поліпшення фінансової основи...

- Цезаре Григоровичу, Ви – автор численних книг, у Вашому творчому доробку 110 наукових статей на тему бюджетної політики, опублікованих у фахових виданнях і часописах... Мабуть, Ви найкраще розумієтеся у фінансових можливостях держави і знаєте, що має бути основою системних рішень із забезпечення фінансової стабільності в країні і коли в Україні на сто відсотків запрацює економіка,

від якої напряму залежить рівень добробуту українців?

- Дотримання законів економічного розвитку повинно бути основою системних рішень із забезпечення фінансової стабільності в країні, виходячи із єдності і боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні. Їх врахування сприятиме розвитку фінансово-економічних відносин і безпосередньо функціонуванню таких складових бюджетного процесу, як податки і суспільні блага, доходи та видатки бюджету.

Забезпечення соціальних стандартів у бюджетній політиці, передусім, передбачає наявність достатнього обсягу фінансових ресурсів та застосування прогресивних і прозорих методів та механізмів їх розподілу з метою ефективної політики щодо державних видатків. Саме за умови стабільності, реальності та поступального приросту доходів бюджету держава може гарантувати виконання власних повноважень і забезпечити дотримання соціальних стандартів розвитку суспільного життя.

Кошти, які надходять у формі податків і зборів, акумулюються в бюджеті та тією чи іншою мірою повертаються платникам податків, включаючи надання суспільних благ і послуг. При цьому простежується діалектика розвитку складових бюджету, їх єдність і взаємозалежність.

Вважаю, що доходи доцільно розглядати як домінують у бюджетній політиці та організації бюджетного процесу в частині забезпечення збалансованості бюджету і реального здійснення видатків на виконання зобов'язань держави.

На практиці, коли у 2006-2007 роках працював заступником Міністра освіти України, якраз відповідав за фінанси і економіку, переймався долею вищих навчальних закладів і робив усе можливе, що від мене залежало, намагаючись надавати їм більше самостійності, дбав про поліпшення матеріальної бази, сприяв їхньому розвитку, становленню і зміцненню. Опісля мене запросили на роботу до Рахункової палати України, а цього річ Верховна Рада України затвердила мене членом Рахункової палати України.

Спочатку я відповідав за доходи бюджету, а потім мені додали повноваження – відповідати за державний борг і видатки. Відтак, перевіряю правильність використання коштів за їх цільовим призначенням, оцінюю ситуацію з використанням бюджетних коштів, роблю висновки і даю пропозиції про поліпшення ефективнішого і результативнішого використання коштів та їх надходження до бюджету держави. Зараз у Рахунковій палаті України до моїх повноважень входить контроль за забезпеченням повноти надходжень та ефективного використання коштів державного бюджету. До слова, сьогодні перед Рахунковою палатою України стоїть важливе завдання підняття її іміджу в сфері державного зовнішнього фінансового контролю із забезпечення надходжень та дотримання законодавства в сфері управління державними коштами та майном, що сприятиме підвищенню соціальних стандартів життя кожної людини.

- Цезаре Григоровичу, сьогодні Ви зустрінетеся із ровесниками та із викладачами у навчальному закладі вищої економічної освіти, який дав Вам пунтвік у житті...

Буде що згадати, адже за 35 літ багато чого змінилося...

І все ж, чого найбільше очікуєте від зустрічі з випускниками 1983 року випуску?

- Найбільше хочу, щоби на зустріч прийшли, як мінімум, ті, що приходили і п'ять, і десять, і двадцять, і тридцять років тому...

Хочу, щоби ми усі легко впізналися і приязно надалі спілкувалися, адже дружба, яка зародилася ще у наші зовсім юні студентські роки, з роками тільки міцнішає...

- Що побажаєте нинішнім студентам Тернопільського національного економічного університету і їхнім наставниками – професорсько-викладацькому колективу одного із найпрестижніших закладів вищої економічної освіти в Україні?

- Дорогі студенти ТНЕУ, бажаю Вам не змарнувати свої студентські роки, які є неповторними у житті; бажаю усім усвідомлено вчитися, адже ґрунтовні набуті знання згодом можуть стати міцною основою для Вашого подальшого кар'єрного зростання. Бажаю кожному з вас мати мрію і впевнено та наполегливо йти до її здійснення та втілення у життя. Бажаю любити життя і ефективно використовувати роки навчання в університеті, черпати знання із досвіду професорів і доцентів, бути гідними студентами і випускниками свого вищого навчального закладу....

- Щиро дякую Вам, Цезаре Григоровичу, за відверту розмову, бажаю незабутньої зустрічі з юністю у стінах рідної альма-матер.

Розпитувала Марія Баліцька, головний редактор газети ТНЕУ «Університетська думка», член Національної спілки журналістів України

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА ДО ЮВІЛЕЙНИХ ЗУСТРІЧЕЙ 1973, 1978, 1983, 1988, 1993, 1998, 2003 і 2008 рр.

1973 р.

Тернопільський фінансово-економічний інститут
Ректор – Кавіщенко Леонід Олексійович

1. Фінансово-економічний факультет (з 1971 р.)

Декани:

Вихрущ Володимир Павлович (1971 – 1972 р.)

Кватира Микола Миколайович (1972 – 1973 р.)

Гром'як Роман Теодорович (з січня 1973 р.)

2. Обліково-економічний факультет (з 1971 р.)

Декан: Шкарабан Степан Іванович (1971 – 1974 р.)

1978 р.

Тернопільський фінансово-економічний інститут
Ректор – Гуменюк Петро Данилович

1. Фінансово-економічний факультет

Декан:

Тиркало Роман Іванович (1974 – 1978 р.)

2. Обліково-економічний факультет

Декани:

Лебединський Геннадій Якович (1974 – 1977 р.)

Турів Володимир Васильович (1978 – 1983 р.)

3. Планово-економічний факультет (з 1973 р.)

Декан: Стібнев Анатолій Павлович (1974 – 1988 р.)

1983 р.

Тернопільський фінансово-економічний інститут
Ректор – Гуменюк Петро Данилович

1. Фінансово-економічний факультет (з 1971 р.)

Декани:

Нікітасв Володимир Григорович (1978 – 1980 р.)

Вахромаєв Леонід Петрович (1980 – 1983 р.)

Карбовський Юрій Максимович (1983 р.)

2. Обліково-економічний факультет

Декани:

Турів Володимир Васильович (1978 – 1983 р.)

Лисий Григорій Андрійович (1983 р.)

3. Планово-економічний факультет (з 1973 р.)

Декан: Стібнев Анатолій Павлович (1974 – 1988 р.)

4. Кредитно-економічний факультет (з 1978 р.)

Декани: Тиркало Роман Іванович (1978 – 1981 р.)

Корещук Богдан Михайлович (1981 – 1983 р.)

Мех Ярослав Васильович (березень – листопад 1983 р.)

1988 р. Тернопільський фінансово-економічний інститут

Ректор – Устенко Олександр Андрійович

1. Фінансово-економічний факультет

Декани:

Карбовський Юрій Максимович (1983 – 1986 р.)

Юрій Сергій Ілліч (1986 – 2002 р.)

2. Обліково-економічний факультет

Декани: Мех Ярослав Васильович (1983 – 1987 р.)

Сапачов Микола Іванович (1987 – 2000 р.)

3. Планово-економічний факультет

Декан: Стібнев Анатолій Павлович (1974 – 1988 р.)

4. Кредитно-економічний факультет

Декани: Предко Михайло Никифорович (1983 – 1985 р.)

Остап'юк Мирослав Ярославович (1985 – 1989 р.)

1993 р. - Тернопільський інститут народного господарства,

Ректор – Устенко Олександр Андрійович

1. ФФ - Декан: Юрій Сергій Ілліч (до 2002 р.)

2. Факультет обліку і аудиту

Декан: Сапачов Микола Іванович (до 2000 р.)

3. Факультет економіки та управління

Декани: Сербін Сергій Михайлович (1988 – 1991 р.)

Журавель Григорій Павлович (1991 – 1993 р.)

Федорович Роман Володимирович (1993 р.)

4. Факультет банківського бізнесу

Декани: Тиркало Роман Іванович (1989 – 2003 р.)

5. Факультет аграрного бізнесу

Декан: Гладич Богдан Богданович (1988 – 1993 р.)

6. Факультет міжнародного бізнесу та менеджменту

Декан: Тибінь Анатолій Михайлович (1988 – 2013 р.)

1998 р. - Тернопільська академія народного господарства

Ректор – Устенко Олександр Андрійович

1. Інститут фінансів - Директор: Юрій Сергій Ілліч

2. Інститут обліку і аудиту

Директор: Сапачов Микола Іванович

3. Інститут економіки і управління

Директор: Федорович Роман Володимирович (1993 – 2004 р.)

4. Інститут банківського бізнесу

Директор: Тиркало Роман Іванович (1989 – 2003 р.)

5. Інститут аграрного бізнесу

Директор: Олійник Василь Михайлович (1993 – 2000 р.)

6. Інститут міжнародного бізнесу та менеджменту,

Українсько-Нідерландський факультет економіки і менеджменту

Директор: Тибінь Анатолій Михайлович (1988 – 2013 р.)

7. Інститут менеджменту в будівельному комплексі

Директор: Литвин Богдан Миронович (1996 – 2008 р.)

8. Інститут комп'ютерних інформаційних технологій

Директор: Саченко Анатолій Олексійович (1994 – 2005 р.)

2003 р.

Тернопільська академія народного господарства

Ректор – Юрій Сергій Ілліч

1. Інститут фінансів

Директори:

Юрій Сергій Ілліч (1986 – 2002 р.)

Бєсикд Іосип Миронович (2002 – 2009 р.)

2. Інститут обліку і аудиту

Директори:

Сапачов Микола Іванович (1987 – 2000 р.)

Мех Ярослав Васильович (2000 – 2003 р.)

3. Інститут економіки і управління

Директор:

Федорович Роман Володимирович (1993 – 2004 р.)

4. Інститут банківського бізнесу

Директор: Тиркало Роман Іванович (1989 – 2003 р.)

5. Інститут продовольчого бізнесу

Директори: Олійник Василь Михайлович (1993 – 2000 р.)

Гладич Богдан Богданович (2000 – 2004 р.)

6. Інститут міжнародного бізнесу та менеджменту

Директор: Тибінь Анатолій Михайлович (1988 – 2013 р.)

7. Інститут економіки і менеджменту інвестицій

Директор: Литвин Богдан Миронович (1996 – 2008 р.)

8. Інститут комп'ютерних інформаційних технологій

Директор: Саченко Анатолій Олексійович (1994 – 2005 р.)

9. Юридичний інститут

Директор: Гладун Зіновій Степанович (1998 – 2003 р.)

Шумський П. В. (2003 р.)

2008 р. -

Тернопільська національний економічний університет
Ректор – Юрій Сергій Ілліч

1. Факультет фінансів

Декан: Бєсикд Іосип Миронович (2002 – 2009 р.)

2. Факультет обліку і аудиту

Декан: Крупка Ярослав Дмитрович (2003 – 2013 р.)

3. Факультет економіки та управління

Декан: Качан Євген Петрович (2004 – 2013 р.)

4. Факультет банківського бізнесу

Декани: Луців Богдан Любомирович (2003 – 2005 р.)

Ткачук Василь Онуфрійович (2005 – 2013 р.)

5. Факультет аграрної економіки і менеджменту

Декани: Гладич Богдан Богданович (2000 – 2004 р.)

Гевко Роман Богданович (2004 – 2015 р.)

6. Факультет міжнародного бізнесу та менеджменту

Декан: Тибінь Анатолій Михайлович (1988 – 2013 р.)

7. Магістратура Центру європейських міжнародних студій

(Факультет міжнародного бізнесу та менеджменту)

Директор: Колінець Леся Богданівна

8. Україно-Нідерландський факультет економіки та менеджменту - Декан: Гаврилюк-Єнсєн Людмила Володимирівна (1999 – 2010 р.)

9. Україно-Німецький економічний факультет

Декан: Трілленберг Вільфред

10. Факультет комп'ютерних інформаційних технологій

Декани: Саченко Анатолій Олексійович (1994 – 2005 р.)

Дивак Микола Петрович (з 2005 р.)

11. Юридичний факультет

Декани: Мельник М. І. (2003 – 2004 р.)

Осадчук Стефа Стефанівна (2004 – 2006 р.)

Пігач Ярослав Михайлович (2006 – 2007 р.)

Возьний Володимир Іванович (2007 – 2015 р.)

№5-6 (468-469), 19 травня 2018 р.

Випускники ТНЕУ -
іноземні громадяни...

Підготував

Віталій Михайлищя, проректор музею ТНЕУ

Зустріч через 30 років!

НАШІ СТУДЕНТСЬКІ РОКИ БУЛИ СПОВНЕНІ ДРУЖБОЮ, ЩИРІСТЮ, СМІЛИВИМИ МРІЯМИ І ФОРМУВАННЯМ ОСОБИСТОСТЕЙ!

Минуло вже 30 років після випуску з вищого навчального закладу, та я досі з теплом у душі згадую студентські роки в Тернополі, адже це був час сповнений дружби, щирості, сміливих мрій і формування особистості.

У країні починалася перебудова, у кишенях часто гуляв вітер, а ми були молоді, щасливі і здатні звернути гори.

Саме у Тернопільському фінансово-економічному інституті (нині –

ТНЕУ) я вперше дізнався, що таке «Капітал» Маркса, а потім зрозумів, що таке капітал взагалі. Курс політекономії капіталізму на першому курсі викладав у нас ректор Олександр Андрійович Устенко. На той час, на тлі заполітизованої радянської системи освіти, він був дуже прогресивним викладачем, який не тільки глибоко розумів капіталістичний спосіб виробництва, а й, можна сказати, захоплювався ним. І це захоплення передалося нам, студентам. Адже «Капітал» – це, по суті, детальний опис механізму бізнесу з моменту його зародження в перехідний період від феодалізму до капіталістичної епохи. Думаю, що саме талант Олександра Андрійовича, як викладача, вміння захоплювати і передавати прогресивні знання запалили іскру та зіграли ключову роль у становленні мене, як бізнесмена.

Крім політекономії капіталізму, моїми улюбленими предметами були вища математика й історія економічних вчень, яку на той час викладав професор Богдан Дмитрович Лановик. Подобався мені й економічний аналіз, який викладав доцент Ярослав Миронович Фаріон. А от в політекономії соціалізму я так нічого й не зрозумів. Думаю, не розуміли й самі викладачі. Я вже на той час відчував її штучність і незрозумілу парадоксальність.

Із багатьма, з ким навчався тоді у Тернополі, підтримую стосунки й надалі. Наприклад, дуже пишаюся Юрієм Ніколаєнком, котрий був моїм сусідом по кімнаті. Зараз він – доктор наук, викладає у Чернігові.

Добре пам'ятаю хлопців і дівчат, що навчалися на інших курсах, зокрема, нинішнього ректора університету Андрія Ігоровича Крисоватого.

Впевнений, університет у надійних руках.

Приємно дізнаватися, що твої однокурсники, друзі, стали доцентами, докторами наук, досягли того, до чого прагнули. Сподіваюся, що кожен із нас втілює свої мрії. Перекоаний, що університет став для багатьох із нас потужним трампліном у житті. Саме тут я навчився вчитись на все життя, а середовище і атмосфера були чудові. Щиро скучив за цим всім.

Віталій Антонов,
засновник холдингу ОККО Group, співвласник і голова наглядової ради «Концерн Галнафтогаз»

Студентські будні і свята у ТНЕУ!

Зустріч через 30 років!

ДРУЖБА, ЯКА ЗАРОДИЛАСЯ В ЮНАЦЬКУ ПОРУ, - 30 років тому економіка мала велику вагу як у державі, так і в розвитку суспільства, і навчатися в економічному вищому навчальному закладі було дуже престижно!

- Навчання у Тернопільському фінансово-економічному інституті було цікавим і незабутнім. Наче відчуваючи наперед таку дружню, майже родинну атмосферу, – згадує колишній староста групи РК-41, випускник 1988 року обліково-економічного факультету ТФЕІ Михайло Малкуш, - ще під час служби в армії я цікавився умовами вступу і писав листи на ім'я ректора Олександра Андрійовича Устенка з проханням, щоби мені прислали інформацію про напрямки підготовки і наявні в інституті спеціальності...

- Пане Михайле, я так розумію, що одразу після служби в армії Ви стали студентом Тернопільського фінансово-економічного інституту? Скажіть, будь ласка, а Ваші одногрупники були Вашими ровесниками, чи, можливо, Ви були найсоліднішим студентом групи РК-1?

- Звісно, я став студентом Тернопільського фінансово-економічного інституту, але аж через деякий час, адже спочатку, щойно повернувшись зі служби в армію у 1983 році, я пройшов співбесіду і поступив на підготовче відділення інституту, яким керував дуже хороший викладач Борис Михайлович Богатирьов. Принагідно зверну увагу, що на підготовче відділення поступали лише звільнені у запас військовослужбовці та молоді люди, які мали не менше одного року стажу на виробництві – що свідчило про цілеспрямований вибір професії! Так що усі ми були досвідченими і рівноправними...

- Зараз у вищих навчальних закладах студентами опікуються куратори... Цікаво, а як було 35 років тому?

- 35 років тому нашим куратором був філолог Григорій Олександрович Жук, який викладав у нас українську мову і літературу.

- Кажуть, що дружба, яка зародилася в юнацьку пору, - міцна, як граніт...

- На підготовчому відділенні було три групи, я ж був старостою групи №1. Дружба з ровесниками, яка зародилася у нас ще на підготовчому відділенні, квітне й міцніє досі... Але, на жаль, деякі наші ровесники ужі відійшли у вічність. З нашої групи – світлої пам'яті – Анатолій Сивило, Галина Богач, Роман Кухаришин, Олександр Ратушний. До речі, Галина Богач і Роман Кухаришин першими на курсі створили студентську сім'ю і... разом (з дуже коротким інтервалом) пішли у Вічність...

- Будь ласка, давайте згадаємо, що ж це за така особлива група, у якій старостою був відмінник навчання Михайло Малкуш, можливо, хтось із Ваших ровесників знайшов себе у науці?

- Наша група була численна і дуже дружна. До речі, це була єдина група в інституті, де хлопці за чисельністю удвічі переважали дівчат... Ми дуже добре вчилися і завжди займали перші місця з успішності, гарно виступали в художній самодіяльності, добре виступали й у спорті... Забігаючи наперед, скажу, що серед нашого випуску, окрім мене, ще 8 випускників отримали дипломи з відзнакою. Я спочатку, без відриву від виробництва, продовжив навчання в аспірантурі КІНГ, згодом – у ТФЕІ, але... Але згодом надав перевагу бізнесу. Зате Олександр Хавдій став науковцем і тривалий час, одразу після навчання, працював на кафедрі статистики, а на кафедрі обліку у виробничій сфері факультету обліку і аудиту досі працює кандидат економічних наук, доцент Олександр Михайлович Кундеус.

- Пане Михайле, цікаво, як відреагував ректор Тернопільського фінансово-економічного інституту на студента, який наважувався ще з армії писати йому листи?

- Нам дуже пощастило, що інститут тоді очолював дуже демократичний ректор О.А.Устенко – дуже хороший, діловий, перспективний... Олександр Андрійович гарно спілкувався з усіма студентами (і зі мною також), активно підтримував спорт (баскетбол, волейбол) і художню самодіяльність, зокрема танцювальний колектив «Пролісок»... А ще, заохочені турботою ректора, ми активно, і в часі навчання, і під час канікул – в рахунок виробничої практики, розбудовували 1 корпус, який після нашого 2 курсу був успішно завершений і зданий в експлуатацію, і на сьогодні його називають головним корпусом ТНЕУ!

- І все ж до інституту Ви прийшли за знаннями, прагнули отримати певну спеціальність... Можливо, Вам хочеться згадати улюблених викладачів, які, передаючи студентам свій досвід і знання, фактично, дали кожному студенту півтвіку в життя...

- Інститут дав мені глибокі знання, і завдяки цьому я зробив успішну кар'єру від начальника фінансового відділу до заступника директора з економіки і фінансів Тернопільського виробничого швейного об'єднання, куди я був направлений за розподілом як молодий спеціаліст після інституту. У моєму дипломі написано: спеціальність – бухгалтерський облік і аналіз господарської діяльності; кваліфікація – економіст; спеціалізація «Ревізія і контроль».

Дуже хочу згадати скромного, поважного і дуже доброго нашого куратора Михайла Йосиповича Шеремету, нині уже покійного декана ФОА Миколу Івановича Сапачова, який працював зі студентами на довірі, завдяки чому ми на старших курсах самостійно їздили на зимових канікулах на екскурсію до міста, яке нині зветься Санкт Петербург. А ще ми їздили до Почаєва, в Яремче, до Львова... Географія наших мандрівок широка, бо наша група була ділова – ми гарно вчилися і активно відпочивали.

Варто сказати, що дуже добре ставився до студентів заступник декана Ярослав Васильович Крупка

На першому ж курсі деканом був Ярослав Васильович Мех, який любив робити збори факультету о 6 ранку в актовій залі 3 корпусу – щоби встигнути вирішити усі нагальні питання до пар. Це був дуже строгий і вимогливий, але справедливий декан, у якого заступником працював Григорій Павлович Журавель, а разом вони задали нам такий імпульс дисципліни, який привів нас до успішного закінчення інституту.

- Побутує така думка, що сповна відчутти студентське життя можна лише мешкаючи у гуртожитку...

- Я не лише мешкав у гуртожитку... Мені навіть довелося бути членом студентської ради гуртожитку №2, де ми жили. Окрім численних інших заходів, ми проводили конкурс на найкращу – у місті Тернополі – спортивну кімнату в гуртожитку, і вибороли першість у місті !!! Спортивна кімната знаходилася у підвальному приміщенні гуртожитку, а мешкав я у 44 кімнаті. Вважаю, що ми вибороли першість завдяки талановитому одногрупнику – Геннадій Неверковець дуже гарно малював, і завдяки його старанням спортивна кімната була оздоблена малюнками і плакатами... А ще там була шведська стінка, були бруси, мати, тенісний стіл, штанга, лавочки, боксерські рукавиці... Відповідальним разом із нами був Михайло Андрійович Феник, який від кафедри фізичної культури кури-

МІЦНА, ЯК ГРАНІТ!

рував обліково-економічний факультет. Життя у гуртожитку було по-своєму цікавим: о 7 ранку ми йшли на фізкультуру – так починався наш кожен день. Ми у гуртожитку обідали переважно гуртом, 2-3 кімнати збиралися разом і, по черзі, готували їжу. Досі улюбленою моєю стравою є смажена картопля і смажена капуста – нагадують смак юності!

Саме під час навчання створили сім'ю Оксана Вархоляк і Олег Новицький, які завжди приходять сім'єю на зустріч випускників (мешкають у Бережанах) – були активними і залишилися такими ж невгамовними...

Вважаю, що саме такими і мають бути студенти...

- І, насамкінець, побажання нинішнім студентам Тернопільського національного економічного університету від колишнього старости групи РК-41, випускника 1988 року обліково-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту Михайла Малкуша...

- Щиро бажаю нинішнім студентам Тернопільського національного економічного університету налагодити дружні стосунки між собою, добре вчитися і здобувати знання – щоби, отримавши дипломи випускників ТНЕУ, зуміли економіку країни підняти і державу сміливо будувати, а ще щоби мали гарні спогади про студентське життя і щоби зберегли на все життя велику дружбу між собою, як зберігають її випускники групи РК-41!

- Дякую за відверту розмову і щиро зичу Вам приємних вражень від зустрічі з ровесниками у стінах рідної альма-матер.

Розпитувла **Марія Баліцька**, головний редактор газети ТНЕУ «Університетська думка», член НСЖУ

На світлинах:

** Найвитриваліші випускники групи «РК-41» Обліково-економічного факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту*

- через 30 років (інші уже чекали на нас у ресторані...).

** Група РК-41 - переможець конкурсу художньої самодіяльності*

«Золота осінь». Третій курс, жовтень 1986 рік.

** Поїздка на екскурсію в Ленінград (Санкт-Петербург).*

Третій курс, лютий 1987 рік.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки є найбільшим віддаленим структурним підрозділом Тернопільського національного економічного університету, що розпочав свою діяльність 1 січня 1995 року.

Очолює інститут д.е.н., професор Борис Васильович Погріщук.

Інститут здійснює освітню діяльність на підставі ліцензії Міністерства освіти і науки України (серія АЕ, № 636470 від 10.06.2015 р.), а також відповідних сертифікатів (серія НД-II-IV, №№ 2074396 – 2074404), виданих Міністерством 15.04.2015 року.

Перший набір студентів до інституту відбувся ще у 1995 році, коли до лав студентів було зараховано 100 осіб на навчання за спеціальністю «Фінанси і кредит». В подальшому кількість спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців в інституті, постійно збільшувалась.

Сьогодні інститут готує фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр» та «магістр» за наступними спеціальностями: «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»; «Фінанси, банківська справа та страхування»; «Облік і оподаткування»; «Економіка»; «Правознавство»; «Правоохоронна діяльність».

За більш ніж 20-ти річну історію свого існування Вінницький навчально-науковий інститут економіки став сучасним вищим економічним навчальним закладом, що розгорнув свою діяльність та територію Вінницької, Хмельницької, Житомирської, Київської та інших областей, набув визнання освітянського та наукового загалу, успішно витримав конкурентну боротьбу з іншими навчальними закладами регіону та отримав стабільний контингент студентів. За роки свого існування інститут підготував для національного господарства України близько 7,0 тисяч спеціалістів та магістрів. Якщо у 2000 році перший випуск фахівців складав 82 осіб, то в 2016 році було підготовлено 744 магістри і спеціалісти. Сьогодні в інституті працюють 55 висококваліфікованих викладачів, з яких 85% мають наукові ступені та вчені звання. Серед викладачів найвищої кваліфікації – д.е.н., професори Б.В. Погріщук, В.Г. Дем'янишин, А.В. Сірко, В.І. Мельник, Г.Б. Погріщук; кандидати наук, доценти Н.В. Добіжка, І.В. Мартусенко, Н.В. Гордополова, І.І. Світлак, О.М. Ціхановська, С.О. Творун, А.В. Козловський, О.М. Вільчинська, Л.М. Клівіденко, К.Є. Рум'янцева, В.В. Ясишена, С.А. Харчук, К.Є. Поджаренко, В.В. Добіжка, І.М. Сисоєва, Л.Г. Мовчан, Л.Г. Дончак, О.Ю. Балазюк, В.В. Нагайчук, В.М. Мирончук, В.В. Руденко, В.І. Волинець, Н.В. Маце-донська, Підгаєць С.В...

Зустріч через 25 років!

У швидкоплинному житті назавжди у наших серцях залишаються спогади про щасливе студентське життя...

Минуло 25 років, відколи групи, у яких ми навчалися – ПСГ-41-42 факультету аграрного бізнесу тоді ще Тернопільського інституту народного господарства – закінчили навчання.

Назавжди з нами залишаються спогади про наше студентське життя.

Пригадуємо, найважчим для всіх нас виявився перший семестр, адже ми звикали до нової для нас системи навчання: пари замість уроків, тривалі лекції, семінарські та практичні заняття, а дехто ще й сумував за рідною домівкою...

Деканом факультету був кандидат економічних наук, доцент Гладич Б.Б.

У студентські роки ми не тільки навчалися, а й відпочивали. Незабутніми є поїздки до Києва, до Львова, до Канева – на Чернечу гору, до генія Тараса Григоровича Шевченка...

Звичайно, що студентське життя не обходилося без гучних зустрічей одногрупників у гуртожитках, на природі, де ми весело проводили час,

с в я т - кували успішне закінчення сесії, закохувалися, дізнавалися про щось нове...

Усе минуло дуже швидко, і ось остання пара, державні іспити, захист дипломних робіт, вручення дипломів, випускний...

Від імені усіх випускників 1993 року випуску висловлюємо слова вдячності викладачам за отримані знання, життєву мудрість, за Вашу нелегку щоденну працю.

Хочемо висловити також щирі подяку ректорату, адміністрації та співробітникам Центру працевлаштування та зв'язків з випускниками за те, що організуєте такі зустрічі.

З повагою Борис і Галина Погріщуки, випускники факультету аграрного бізнесу ТІНГ

«УСЯКА ШКОЛА СЛАВНА НЕ ЧИСЛОМ, А СЛОВОЮ СВОЇХ УЧНІВ!»

Двадцять п'ять років тому, у 1993 році я закінчив Тернопільський інститут народного господарства за спеціальністю «Економічне і соціальне планування».

Сьогодні, в перцу чергу, мені хочеться повернутися думками у ті 80-ті роки, коли, закінчуючи школу, потрібно було зробити вибір – куди піти вчитися?

Так трапилося, що ще під час навчання у школі я захоплювався спортом.

Займаючись у спортивній школі у секції з легкої атлетики, я зустрів справжнього вчителя, тренера, педагога, друга, який мав особливий вплив на мій подальший вибір професії...

Отож, з ініціативи мого першого тренера та за активної підтримки батьків, я, ще досить юний, але уже трішки загартований спортом, приїхав з Івано-Франківщини до Тернополя – поступати у Тернопільський фінансово-економічний інститут.

Перше знайомство з кафедрою фізичної культури під керівництвом заслуженого працівника ф/к Василя Наумовича Грабовенка та його дружини Надії Йосипівни, які стали моїми першими вчителями в інституті, навчили любити свою працю та прославляти вуз, - було дуже цікавим і пізнавальним...

Сам процес мого навчання розпочався 1 вересня 1988 року на обліково-економічному факультеті, деканом якого був тепер уже світлої пам'яті Микола Іванович Сапачов.

За збігом обставин, тоді – наприкінці 80-х років – у світі, в країні та й в інституті відбувалося дуже багато змін...

Відтак студентське життя було децю бурхливим і абсолютно відрізнялося від юнацьких шкільних літ...

В інституті ми були першими, хто починав вивчати нову спеціальність «науково-технічний розвиток». Але я постійно намагався поєднувати навчання зі спортом, і увесь цей час мене оточували рідні люди, які допомагали мені можливість розвинути у собі такі риси характеру, які на сьогодні є важливими у моїй професійній діяльності.

Мої наставники підтримали моє рішення залишитися після навчання в інституті у Тернополі. На той час я уже познайомився із прекрасною дівчиною Оксаною із славного міста Дрогобич Львівської області, яка також була студенткою Тернопільського інституту народного господарства, і наприкінці 1993 року ми одружилися, створивши молоду сім'ю. Ми мешкали у другому гуртожитку, де і народилися наші обидві донечки Ярина і Анастасія.

Працюючи тренером, я зрозумів, що це моє покликання, і я вирішив продовжити свою професійну діяльність у рідному інституті, і у 2003 працював на кафедрі фізичної культури уже Тернопільської академії народного господарства. Минав час, загартувався мій характер, вдосконалилися якості майбутнього педагога...

У 2011 році я здобув ще одну освіту – тренера-викладача фізичного виховання у Львівському державному університеті фізичної культури. Відтак славні традиції спорту, які розпочалися ще під час моїх студентських років, тривають і досі...

Сьогодні, користуючись нагодою, хочу подякувати ректорові Тернопільського інституту народного господарства академіку Олександрові Андрійовичу Устенку, який повірив у мене ще в роки мого студентства; хочу подякувати – світлої пам'яті Сергію Іллічу Юрію за часи становлення мене як молодого педагога – фахівця з фізкультури та спорту; і, звичайно, дякую сьгоднішньому ректору Тернопільського національного економічного університету Андрію Ігоровичу Крисоватову, з яким разом виховуємо, навчаємо і оздоровлюємо нашу студентську молодь.

Я гордий з того, що працюю в такій потужній команді однодумців ТНЕУ і вірю, що славні традиції виховання від батька до сина будуть вічно жити в наших серцях, у нашій університетській родині, адже, як сказав лікар від Бога Микола Пирогов, - що «Усяка школа славна не числом, а славою своїх учнів!»

Схиляю низько голову перед своїми батьками, вчителями, друзями та студентами.

Віват, університетська родина!

Віват, ТНЕУ!

Василь Яковів, старший викладач кафедри фізичної культури і спорту ТНЕУ

ТНЕУ відкриває для студентів численні можливості та перспективи, завдяки яким випускники університету успішно реалізують себе як фахівці, зокрема у галузі ІТ!

Що може бути краще, ніж студентське життя? Адже саме із вступу до інституту комп'ютерних інформаційних технологій Тернопільської академії народного господарства розпочався один із самих чудових періодів в моєму житті! Саме в період студентських років, я зустрів кращих своїх друзів, розпочав формуватись як фахівець, отримав перший досвід роботи. Згадую своє перше заняття з англійської мови, і те, як на запитання викладача про іноземну мову, яку я вивчав у школі, я відповів – Бейсік, асоціюючи це запитання із мовою програмування... Викладач щиро мені усміхнулась і перепитала про іноземну мову, яку я вивчав у школі. Правильна відповідь була – англійська.

Група у нас була дуже дружня, а студентське життя для нас – є був постійний рух. Ми разом вчилися, разом проводили дозвілля, і мене дуже тішило, що ця наша дружба зберігається уже 20 років! Ми зустрічаємось, підтримуємо один одного, допомагаємо один одному. У студентські роки ми часто разом їздили на екскурсії, ходили в походи і до театру, відвідували професійні виставки, святкували спільно кожен Новий рік та свої дні народження... Практично, кожен вівторок і четвер у нас були групові походи на дискотеку в легендарний NonStop у 5-му гуртожитку.

На 2 курсі, практично, всією групою ми поїхали до Києва на виставку із Інформаційних технологій, а після неї на Майдані Незалежності дивилися історичну гру Росія-Україна в рамках відбіркового циклу до чемпіонату футболу Європи-2000, в якій Андрій Шевченко на 88 хвилині матчу закинув зі штрафного за комір Олександр Філімонову м'яч та зрівняв рахунок гри (1:1). Саме цей матч дозволив збірній України кваліфікуватись до плей-офф, а збірна Росії тоді зайняла 3-тє місце та не кваліфікувалась на чемпіонат. Нашій радості тоді не було меж, весь Майдан танцював та скандував «Україна», а ми – разом з усіма!

Під час навчання на 3-4 курсі я живу у приватному секторі, за 5 хвилин ходьби до Академії. Це був той період, коли мій будинок – став будинком для всієї групи. Там ми разом проводили вільний час, готувались до занять та іспитів. Під час підготовки до екзаменів ми порівню розподіляли питання між усіма одногрупниками... кожен вчив своє, а потім ділились знаннями: це був легкий, швидкий і ефективний спосіб, який давав нам хороші результати. Правда, не до всіх іспитів було студентське натхнення готуватися... Був у нас випадок, коли, практично, ціла група здавала екзамен за сценарієм фільму «Операція Ї», із жучком у вусі. Свій перший офіційний досвід роботи також отримав в ТАНГ, коли на 4-му курсі у 2001 р. розпочав працювати техніком на кафедрі комп'ютерних наук. Я ще був студентом, але уже встигав працювати ще на двох роботах і відвідувати заняття. Далі у професійній діяльності пройшов такі щаблінки у рідному ВНЗ: інженер, асистент, викладач, заступника декана по науковій роботі, доцент кафедри, і зараз є директором Самбірської філії Тернопільського національного економічного університету.

У ТНЕУ захистив дисертацію. З Університетом пов'язано вже 17 років мого професійного життя, при цьому всі ці роки на одній кафедрі – комп'ютерних наук.

Саме ТНЕУ відкрив для мене безліч можливостей та перспектив, завдяки яким зараз я успішно реалізую себе як фахівець в галузі ІТ, втілюю в життя плани керівництва Університету щодо розвитку Самбірської філії ТНЕУ та із задоволенням працюю в найкращому університеті!

Від імені всіх одногрупників, хотілось би згадати та подякувати нашим викладачам за їх важку працю, професіоналізм, мудрість та терпіння. Це, перш за все, Карпінський М.П. (завідувач кафедри), Саченко А.О., Николайчук Я.М., Кочан В.В., Коркішко Т.А., Васильцов І.В., Гончар Л.І., Касянчук М.М., Малько О.Г., Дубина А.Б., Яцків В.В., Буяк Л.М., Коваль В.С., Возняк О.Г., Яценко Е.М. Тішило, що, практично, з усіма своїми викладачами, які залишились працювати у ТНЕУ, я сьогодні успішно співпрацюю як в науковій так і навчальній сфері на благо Університету.

Щиро дякую університету за організацію зустрічей для випускників. Нехай завжди у Ваших стінах панує дух Творчості, Свободи і Розуму, а сміливий пошук та професійний успіх надалі супроводжують Вас!

Руслан Шевчук, доцент, директор Самбірської філії ТНЕУ, випускник 1998 р.

Ми викохані студентством, і кожен з нас знайшов себе у житті!

Студентські роки для мене почалися по-особливому. До того, у школі в мене завжди був чітко розписаний день, заняття, спорт. Рідні знали, де мене можна застати в будь-яку хвилину дня. Дисципліна...

За два роки до вступу у виш, я знав про свою майбутню освіту, адже навчався в комп'ютерному ліцеї ТАНУ. Свою першу спеціальність «Оператор ЕОМ» я здобув в 17 років (це був 1993 рік). Про банки тоді тільки почали говорити...

Студентські роки: широкі, усміхнені, інколи ризикові, з дружбою на все життя. Як власну гордість, згадую свій перший подоланий страх перед знаменитістю Грицем Драпаком, з яким мав угоду з приводу свята факультету. Була і несправедливість... Але залишився принциповим, так опинився на банківському. Часто розмірковую про аналогії в інших ситуаціях.

Але характер ТНЕУ все-таки загартував.

Навчання було насиченим, кожен викладач – самородок. Улюблена Наталія Галапун, на жаль, уже відійшла засвіти. Зачарувався економікою, на всі стипендії купував книжки. Це був початок моєї особистої бібліотеки. Знаходив дореволюційну банківську літературу, читав Теодора Драйзера «Фінансист», вивчав архіви по кредитних спілках. Було цікаво. Тримався компанії, разом були усюди. Історій купа... Досі розказую, при нагоді, в компанії. Дуже швидко минуло навчання. Досі пам'ятаю свою дипломну «аналіз впливу облікової ставки на впр», до неї малював, від руки, на ватманах графіки.

Практика в банку. За пару днів довів, що банк порушує всі тодішні нормативи НБУ, а його діяльність є ризикованою. Попросили більше не приходити, зарахували практику авансом. Зрозумів, що банк – то не моє. Потребую більше простору... Але так і залишився «банкіром». Ось вже 12 років тісно спілкуюся зі студентами, проводжу тренінги, семінари, навчання.

Очоловав декілька державних екзаменаційних комісій.

Намагаюся часто спілкуватися з викладачами, готуюся до таких зустрічей, таким чином тримаю себе у формі. Завжди говорю теперішнім студентам про цінність часу, що це їх найважливіша інвестиція, їх дорогоцінний ресурс, який мають, ні – зобов'язані вкласти мудро, бо мають стати національною елітою. Згають час – програють, навічно відставши і підвівши націю. Колись мені бракувало таких слів. А може й ні... Згадую свою групу, потік. Стільки друзів... Теплих спогадів. Які ж ми завжди були класні!.. І сильні. Викохані студентством. Кожен по-своєму досяг чого прагнув.

Дорослі люди.

20 років випуску.

Дуже хочу, щоби всі ми були живі-здорові! Щоби раділи життю!

Велика подяка за вдячність Альма-матер! Віват, професоре! Переживаю і радію за всіх вас!

...зараз я знову студент. Студент-магістрант. Цього разу «екологія».

Зустрічаємося!

Леонід Бицюра,

заступник міського голови м.Тернополя, випускник ТАНГ 1998 року
На світлині – Леонід Бицюра виступає перед випускниками ТНЕУ, які отримали дипломи магістрів зі спеціальності «Державна служба»; фото на згадку...

Зустріч через 15 років!**Навчалася і працюю на факультеті, де здійснюються мрії!**

У далекому 1998 році я, ще тоді школярка, вступила до Юридичного інституту Тернопільської академії народного господарства, щоби освоювати юриспруденцію. Вже на Дні відкритих дверей перед вступом у мене було відчуття, що я залишусь тут надовго. Так воно й трапилося: п'ять років навчання на спеціальності «Право», потім навчання в магістратурі зі спеціальності «Інтелектуальна власність», і вже 15 років – на викладацькій ниві.

Спогади про навчання у мене залишилися лише позитивні. А все завдяки духу вільнодумства, толерантності та поваги, що панували в стінах рідної альма-матері. Згадуються високопрофесійні викладачі-практики, які ділились з нами досвідом, поїздки в різноманітні правоохоронні структури, судові засідання, в яких кожен із нас спробував себе в різних іпостасях. Улюбленими викладачами були Дерех Н.В., Слома В.М., Череватюк В.Б. та багато інших.

Перебуваючи такий значний час в стінах Юридичного факультету ТНЕУ, мала можливість спостерігати за його невпинним ростом, і росла з ним сама. З впевненістю можемо сказати, що юридичний факультет сьогодні – це царина науки, практики і розвитку студентських талантів. Мрії кожного студента тут реалізуються. Мої мрії також частково здійснилися: я стала кандидатом юридичних наук, доцентом, в.о. завідувача кафедри, є частиною високопрофесійного сформованого колективу кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань, а також частиною дружньої факультетської родини. І я горджуся тим, що початок мого формування як фахівця проходив саме в стінах нашого університету.

Я і надалі продовжую мріяти і запевняю, що ці мрії обов'язково здійсняться саме на Юридичному факультеті Тернопільського національного економічного університету.

Надія Москалюк, к.ю.н., доцент, в.о. завідувача кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань, ЮФ ТНЕУ

Найкращі роки – студентські!

Неодноразово кожному з нас доводилося чути від своїх батьків, учителів чи старших братів/сестер, що найкращі роки – студентські!

Але багато хто час від часу пробував сумніватися у цій істині, адже, сидючи за конспектами, рефератами або складаючи вкотре важкий іспит, статус студента видавався не таким вже й прекрасним.

Як не дивно, але зрозуміти, що роки навчання в Університеті – найяскравіші у житті, ми здатні лише у зрілості. І не тому, що студентство – це час молодості, безтурботності й свободи від батьківського контролю. Ні, насамперед – це період становлення вас як людини, коли формується власна думка й обирається власний шлях.

Особисто мені пощастило отримати юридичну освіту. Так, вам не примарилося – саме пощастило. Адже, закінчуючи школу в юному віці, дуже важко зробити вдалий вибір... І все ж з кожним роком я щоразу більше переконаюся – мій шлях обраний правильно.

Позаду ... миті, які не повернеш назад. В інституті ми знайшли своїх друзів, хтось – кохання. Тут ми наповнили своє ество новими думками, новими знаннями, новими інтересами, новим сенсом життя. Зустріли людей, які долучились до формування нашого світогляду, які подарували не лише знання та практичні навички, але й відкрили в нас любов до своєї професії. Цей дарунок неможливо описати словами. Своїми мудрими думками, своїм наочним прикладом викладачі намагались посіяти у душах кожного з нас настанови на подальше життя, скарби із досвіду, які витримали випробування часом і які ще такі далекі та непізнані були тоді для нас, молодих людей, студентів академії.

Найголовніше у житті – залишатися Людиною. Поставити ті рамки, межі, за які твої вчинки, думки, дії не повинні переступати. Потрібно виробити для себе ціннісні орієнтації, які не суперечать принципам і нормам моралі, та керуватися ними протягом усього життя.

Відкритість до нового, збереження святині душі, працелюбність, а також постійне самовдосконалення і любов до ближніх – ось секрет успіху та щасливого життя, який я винесла після пари під назвою «навчання на Юридичному факультеті ТНЕУ».

Наталія Чудик, к.ю.н., доцент
кафедри кримінального права та процесу юридичного факультету ТНЕУ

ЩАСЛИВІ МОМЕНТИ ЖИТТЯ, ЯКІ ПОДАРУВАЛА НАМ РІДНА АКАДЕМІЯ

Кажуть, що людське життя складається не з прожитих днів, а із сукупності щасливих миттєвостей. З впевненістю можна сказати, що їх було за кілька десятків років немало. Найяскравіші і, так би мовити, «зіркові» припадають на студентські роки у Тернопільській академії народного господарства.

Для більшості із нас цей чарівний період розпочався 1 вересня 1998 року, коли аудиторію 1210 заповнили першокурсники Інституту аграрного бізнесу. Все й одразу закрутилося: списки студентів, журнали відвідування та успішності, студентські, залікові. Одразу необхідно було вивчити маршрути перебіжок між корпусами, запам'ятати студентів, а головне – керівництво в лице.

Адже пентхауса на четвертому поверсі другого корпусу боялись усі, а я, як староста, повинен бігати на «коврик» до декана (Олійника В.М., потім до Гладича Б.Б.) чи заступників (Костецького І.І., Палюха М.С., пізніше до Саєнка М.Г.). Сповідали за усю групу та увесь потік. І було за що: за нами росли «золоті верби», гуртожиток гудів, а ближче до весни на пари взагалі не тягнуло. Отож, життя вирувало як на парах, як в деканаті, так і на дозвіллі.

Заняття для нас проводили багато цікавих викладачів, та особливу увагу нам приділяли «рідні» кафедри: бухгалтерського обліку (завідувачі Хомин П.Я. та Яремчук І.Г.), економіки АПК (завідувач Дусановський С.Л.), менеджменту (завідувач Дудар Т.Г.), технологій і земельних відносин (завідувач Бриндзя З.Ф.). Вони плекали у нас не лише основні задатки професії, а прості людські чесноти та якості. І хочу впевнено сказати: їхні настанови допомогли мені у житті сформуватися як особистості.

Ми були щасливими, адже мали можливість також реалізувати свої творчі та спортивні здібності. Приємно, що цю філософію підтримувало як керівництво вищого навчального закладу (Устєнка О.А. та Юрій С.І.), так і наші студентські друзі: заступники декана Баглей Р.Р. та Горлачук М.А. Ми грали і вигравали у КВК, організували самостійні концерти (перший в історії ТАНГ «День факультету», 2002 р.), брали участь у безлічі спортивних змагань, у перших наукових дискусіях серед студентства.

Наша відданість справам поєднувалася із дорослою самоорганізацією побуту у гуртожитках, де навчилися жити без батьків, варити їсти, пізнали комфорт холодних душів, а головне – радості спілкування з друзями. Прожити у кімнатах дні і ночі, з піснями та чашкою запашного чаю – це незабутньо...

І все це подарувала на рідна Alma mater. І продовжує дарувати, організовуючи такі цікаві та потрібні душам кожного із нас зустрічі. Сьогодні ми уже дорослі та зрілі, досягли певних висот у професії, бізнесі, обзавелися крутими авто та нерухомими квадратними метрами. Та головне – стали сімейними людьми та виховуємо дітей. Таким чином, наша життєва дорога продовжується і має сенс майбутнього розвитку.

Тому, користуючись нагодою, хочу привітати усіх друзів із цим святом зустрічі випускників та побажати надалі бути здоровими, надійними друзями, вдячними учнями, відданими своїй улюбленій справі, відповідальними батьками, вірними сумлінню та, незважаючи на досягнуті вершини, залишатися у душі такими ж щирими, відвертими, безтурботними, юними та щасливими...

Від щирого серця та з величезною радістю,

Андрій Сава, староста потоку
Інституту продовольчого бізнесу (випуск 2003 року)

Минуло 15 швидкоплинних років з моменту закінчення нашого вищого навчального закладу, а саме факультету обліку і аудиту – у 2003 році. Пам'ять про студентське веселе, активне та безтурботне життя завжди буде зігрівати наші душі. Світлі, позитивні спогади перед дождоочікуваною зустріччю вилились у віршовані рядки, які присвячую

Випускникам ТНЕУ:

Через можливість зустрічі з випускниками,
На поріг юності повертаємось думками.
Де безтурботне, активне життя вирувало,
З дітей цілеспрямованих людей сформувало.

Хоча й пролетіло 15 років немов один рік,
Всі пам'ятаємо веселий обліковий наш потік.
Перші знайомства, пари, перерви, святкування,
Багато з нас тут знайшли своє перше кохання.

Перша сесія була тривожна та успішна,
Ця подія була відрадна й дуже втішна,
Адже із статусу несміливого абітурієнта,
Переїняли статус першокурсника-студента.

У різні куточки світу розкидала нас доля,
Але на те склалась так сьогодні Божья воля,
Щоб різні дороги злились у спільну-одну,
Яка привела нас у рідну альма-матер свою.

У рідних стінах ТНЕУ звучить мелодія,
Виграє у пам'яті весела юності симфонія.
Що навіює глибокі, теплі й світлі почуття,
Про чудові митті безтурботного життя.

Дорогі та мудрі наставники й викладачі,
Дякуємо за ґрунтовні знання вам від душі.
За невтомну працю та нелегку діяльність,
За пораду, строгість, доброту і лояльність.

Хвилиною мовчання пам'ять вшануємо,
Тих кого вже не побачимо і не почуємо...
Хто пішов дорогою, з якої вороття немає,
Хай світлий спогад про них в серці не згасає.
А сьогодні хай буде теплим наше спілкування,
Із радістю пригадаємо студентське навчання.
Миру й гармонії в кожному серці і країні,
Божого всім благословення! Слава Україні!

З любов'ю та повагою
к.е.н., доцент кафедри менеджменту
біоресурсів та природокористування ТНЕУ Ірина Любезна

*У Тернопільському національному економічному університеті збиралась молодь - України Цвіт!
Випускники численних факультетів репрезентують нас на цілий світ! Марія Баліцька*

Зустріч через 10 років!

ТНЕУ подарував нам путівку в успішне професійне життя!

Десять років. Як швидко вони промайнули! Ми навіть не відчували цієї шаленої швидкості. Ще ніби вчора ми були сором'язливими першокурсниками, але гордимися, оскільки здобули престижну спеціальність «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності». А сьогодні ми дорослі професіонали: хтось за спеціальністю, а хтось ризикнув змінити фах. Але всі ми успішні саме завдяки Тернопільському національному економічному університету!

Наш Університет дав нам путівку в життя; чудовий плацдарм для самореалізації; цікаві заняття, які приносили і користь, і задоволення; це місце, куди постійно хочеться повертатися; це надзвичайні люди навколо, з якими хочеться спілкуватися, але найголовніше – це викладачі, знавці своєї справи, які залюбки ділилися своїм досвідом та знаннями.

Із чим у нас Асоціюється ТНЕУ? Асоціація перша — посередник. Наш Університет — передусім медіатор між власним «я» та його величністю часом. Посередник із природними дипломатичними здібностями. Саме тут, в аудиторіях ТНЕУ ми отримали меседж сьогодення: «Бери найкраще з минулого, думай про майбутнє, не забувай, що дієш сьогодні!».

Асоціація друга — традиція. Уміння її зберегти — це те, що вирізняє ТНЕУ з-поміж інших вузів. «Студентська Ліра», «Екватор навчання», «Спортивні квести», спільні зустрічі різних свят – прекрасні та незабутні традиції ТНЕУ, які дали змогу знайти друзів, розкрити таланти та повірити у власні сили.

Асоціація третя — знання. Знання — «багатство», яке щедро подарував нам ТНЕУ. Адже ми отримали ґрунтовні знання від високопрофесійних викладачів та практиків у сфері менеджменту ЗЕД, досконало оволоділи двома іноземними мовами, пройшли стажування у закордонних вузах-партнерах.

Саме знання пов'язали моє життя з Університетом: у 2008 році я вступила до аспірантури ТНЕУ, у 2012 році захистила кандидатську дисертацію. Сьогодні я доцент кафедри міжнародного туризму і готельного бізнесу. Приємно здивована, що наукова діяльність є настільки різноманітною та інтенсивною. Розумію, що неможна зупинятись на досягнутому – потрібно прагнути нових вищих вершин. Я впевнена, що нові звершення будуть, оскільки є ціль, що підтримується доброзичливим ставленням колег та незгадуваною ініціативністю студентів.

Асоціація четверта — любов. Любов до життя, любов до саморозвитку, до шаленого темпу сучасності. ТНЕУ дав змогу переконатись, що «Любов та економіка тісно переплетені ниткою життя».

Всі ми любимо та цінуємо наш рідний Тернопільський національний економічний університет. Щиро дякуємо нашим викладачам та керівництву за доброзичливе ставлення та підтримку, за перемоги та амбітні цілі!

Дякуємо ТНЕУ за отриманий кредит визнання, який ми обов'язково виправдаємо в майбутньому!!

Марина Нагара, к.е.н., доцент кафедри міжнародного туризму і готельного бізнесу ТНЕУ

**Університетська
Думка**

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Регістраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38(0352)47-50-63; +38-067-26-76-493
Gazeta@tneu.edu.ua

Головний редактор Марія Баліцька
Фото - Відділ інформації та зв'язків
з громадськістю ТНЕУ

Марія Баліцька - оригінал-макет, верстка, дизайн
Зеновій Кривий - відповідальний за спецвипуск
Газета виходить з благодійною метою для
безлатного розповсюдження
Тираж 1000 Зам. №4

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!